

576

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. XVIII-(2)]

ਹਰੀ ਚੰਦ ਅਗਰਵਾਲ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਬਟਾਲਾ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟੇਡ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦੇਹ

22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 719

1965 ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ (ਲੋਜ 1962) ਐੱਸ. 40(1) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਜੀ.ਐੱਸ.ਆਰ. 1716, ਅਪ੍ਰੈਲ, 22 ਐਚ. ਸਕੂਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ-ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ

ਨੋ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਜੀ.ਐੱਸ.ਆਰ. 1716 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 29, 30 (ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਹਨ। 31, 32, 33, 35 ਅਤੇ 36 ਅਤੇ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (3) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਕਾਲਮ (3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ, ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਨੋ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਫ਼ਦ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਠਧਰਮੀ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਕਾਰਕ ਹੈ। ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਬਜੈਕਟ ਅਤੇ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਥਰੋਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅਰਥ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਸ਼ਟ ਅਤੇ ਹਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯੰਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਜੂਬੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਖੋਜ

ਵਿੱਚ ਯੰਤਰ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਡੇਰ ਦੁਆ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ aue ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੋਰ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦੇਵ ਦੇਵ ਦੀਆਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1945 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ,

VOL XVHI (ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 22h ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਿਕਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਚਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੈਂਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਬੁੱਧੀ, ਓਡਰ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ ਆਰ.ਐਲ. ਬਹਿਰੀਆਨੇ ਆਰ.ਸੀ. ਡੇਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਅਮੀ ਆਈਲ ਸਰੀਨ ਲਈ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਮਆਈ ਏਸ਼ੀਆ ਕੋਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 Dus, J ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਮੇਰੇ 28 ਅਗਸਤ, 1964 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਸੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਆਰਡਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਟਾਲਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲਾ ਫਾਈਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਬਟਾਲਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 8 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਹਰੀ ਚੰਦ ਨੇ ਉਸ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 17 ਫਰਵਰੀ, ਅਗਰਵਾਲ 1964 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਬਟਾਲਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਨੇ 17 ਵੀਂ ਕੰਪਨੀ, ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਬਟਾਲਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹਾ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਟਾਲਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੈਰਾਗਰਾਫ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੈਰਾ ਬਟਾਲਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਬਟਾਲਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 3 ਦੀ ਸਹੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੂ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ 5 ਜਨਵਰੀ, 1964 (ਸ਼ਾਇਦ 1963 ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ) ਨੂੰ ਬਟਾਲਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਬਟਾਲਾ ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮੇਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੀ.ਟੀ.ਟੀ. ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ, ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ 13 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸਤਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪਾਹਜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਟੋਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਲਈ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਟੋਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੂਲਜ਼ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

VOL XVI ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਲ. ਨੰਦਾ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ, ਲੇਫਿਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਰ ਵੱਧ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਮੁੱਲ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਟੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 100 ਤੋਂ ਵੱਧ। ਬਟਾਲਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, 550 ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਟਾਲਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਇਸ

ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਰੇਤ ਸਟੇਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਿੱਟ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤ੍ਰਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਜਨਵਰੀ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਹਤਾਲਾ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। . ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਾਣ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੰਗ ਦਾ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਲਗਾਮ ਅਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਕਹਾਂਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਡਿਫੈਂਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ। ਧਾਰਾ 29, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਕਸਾ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਨਾਗਰਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਜਾਂ ਫੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲ ਸੰਚਾਲਨ, ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦਾ ਜੀਵਨ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਲੱਗਣ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਮਿਕ ਪੂਜਾ ਲਈ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) ਮੰਗ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਾਬਜ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 40, ਅਗਲੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ, ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵ ਜੋ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ

ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਥੋਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ, ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 107 ਅਤੇ 108 ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ VOL XVIII-(2)1 ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਜੇ ਕਿ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਅੰਡੇਈਜ਼ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 107 ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ' ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ। ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ 108 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਫੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਲੱਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸੈਂਟਰਲ ਟਾਕੀਜ਼ ਲੇਨੀਟੇਡ ਬਨਾਮ ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸੀ. ਯੂਪੀ (ਅਸਥਾਈ) ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਐਕਟ (3 ਦਾ 1947) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਪਰਜ਼ੋਨਾ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂਲਾਲ ਰਾਮਲਾਈ ਕਾਬਰਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (2) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ:

“ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੇ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ: 54 ਮੈਡ 943 ਵੀ ਦੇਖੋ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ

"ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(5), ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

ਧਾਰਾ 10(2) ^p ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੂਲ 26, ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।"

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ (3) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਲੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਜਿਸ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੱਤ ਵ. ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ (5) ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (VOL. XVIII-(2)

1964, ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਹਿਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਚਾਂਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਯਥਿਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਾਈਟੈਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਟਾਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2)(15)(i) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ। ਧਾਰਾ 40 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3(2) (15%) ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ।

ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

VOL. XVIII-(2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 583

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕੇਸ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਸਹਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 2 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 252, 1.964 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 30 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 30 (1) (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਨ. ਭੱਲਾ ਅਪ੍ਰੈਲ 1964

ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਸਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 10(2), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਭੱਲਾ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਣ, ਜੋ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣਗੇ। ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਭੱਲਾ ਨੇ 15 ਮਈ, 1964 ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਚਾਰਜ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, 16 ਮਈ, 1964 ਤੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਜੋਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ, ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਵੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 16 ਮਈ ਤੋਂ 30 ਜੂਨ, 1964 ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਨਵੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ 1 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ।

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ erins. ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ 1964, ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 3(2)X(15)xi ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ) ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3(2)(15) ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ। ਨਿਯਮ 30-ਏ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੈਨਟਿਵ ਡਿਟੈਂਸ਼ਨ ਐਕਟ (1950 ਦਾ 4) ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚਲੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ; ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਲਾਇੰਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰਲ ਟਾਕੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

VOL XVIII-(2)1 ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਣਗੇ। ਆਰਡਰ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਰਜੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੰਟੇਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ, ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ: ਬਨਾਮ ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਹਰੀ ਰਾਮ (7) ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟਰਲ ਟਾਕੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਯਾਨੁਯਾਤ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ ' ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਵਿਕਲਪਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂਲਾਲ ਰਾਮਲਾਲ ਕਾਬਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚਲੀ ਮੰਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਉਪਯੁਕਤ ਦੇਵੇਂ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ', ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਹਰੀ ਚੰਦ ਅਗਰਵਾਲ ਬਟਾਲਾ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਦੁਆ, ਜੇ.

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ-

"10. (1) ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਟਾਊਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ

ਫਿਲਹਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।
ਲਾਗੂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹਰੀ ਚੰਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਨਿਯੁਕਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸ

ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ, ਐਕਟ
ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ
ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਬਟਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ
ਵੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ
ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਆਂ
ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ
ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਲਿਖਤੀ ਮੰਗ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ
ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਓ. ਅਜਿਹੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਜੋ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਲੱਗਣ। ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,
ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਲੋੜ
ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ
ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ

"40 (1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵ ਜੋ
ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮੀਏਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ
ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ
ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ ਵੀ-

(a) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਾਜ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ
ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ; ਜਾਂ

(c) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ।

VOI, XVIII-(2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਹੁਣ 13 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੇਂਦਰ
ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਹੈ-

"G.S.R. 1716- ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1962 (1962 ਦਾ 5) ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ

(1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ
ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ
ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ
ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ (3) ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੰਦਰਾਜ
ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ
ਸਥਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ।

1. ਸੈਕਸ਼ਨ 29. 30 ਭਾਵ ਰੇਵਨੇ ਥੈਰੇਟੋਲ 31. 32. 33. 35 ਅਤੇ 36 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅੰਤ (0) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਡੈਸਟਰਨੇਟ ਮੈਟਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨੋਲਿਟਿਕਲ ਦਫ਼ਤਰ ਇੱਕ ਨੇਲਾ ਏ 111 ਅਤੇ ਐਨਕੀ ਕੋਲਕਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇਡਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

VOL. XVIII-(2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਹਰੀ ਚੰਦ ਜੇ ਸਮੱਸਿਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਧਾਰਾ (ਏ) ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਅਰਥ ਖੋਜਣ ਦੀ।

ਬਟਾਲਸ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇਸ ਲਈ, ਜੇ

ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ, ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਮੰਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਦਿ। ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

(3) ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ. ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ, ਮੇਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਸਾਧਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ੀ ਵਰਗੇ ਸਖ਼ਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸੋਚਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਲਕਾ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ 'ਵਫ਼ਦ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ' ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਠਮਈ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਕਾਰਕ ਹੈ। ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਥਰੇਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅਰਥ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਸ਼ਟ ਅਤੇ ਹਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯੰਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਈਰਖਾਪੂਰਣ ਸਾਵਧਾਨੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸੁਝਾਅ ਦਿਓ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਚਨਚੇਤ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਕਲਪਤਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੇਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਡੈਲੀਗੇਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਦੇ ਕਲੇਮ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 10(1), ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। P. C. ਮੈਂ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 10(1), ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੋਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਏਜੇਐਲ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਆਈਆਂ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਥਾਰਟੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।

ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਆਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਐਸ.ਬੀ. ਕਪੂਰ, KSK

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Rupinder Kumar
Translator